

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

XVIII. Non firmatur tractu temporis, quod de Jure ab initio non subsistit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

REGULA XVIII.

Non firmatur tractu temporis, quod de jure ab initio non subsistit.

Quæres primò. Quis hujus Regulæ sentus?

R. Actus, qui ab initio nullus fuit & invalidus, solo tractu & lapsu temporis absque alterius adminiculi accessione non reconvalescit, ut vim & firmitatem actûs ab initio validi consequatur. Ratio est: quia solus temporis lapsus inducendi vel tollendi obligationem modus non est, ideòque sola temporis mora actum in se invalidum sanare nequit, nisi interea medicamen aliunde adveniat.

Quæres secundò. Quæ hujus Regulæ exempla?

R. Sequentia. *1um in Can. principatus. 25. caus. 1. q. 1.* Simoniacè ad Dignitatem promotus, quantumcunque laudabiliter sequenti tempore se gesserit in eadem, promotio tamen à principio invalida successu temporis non reconvalescit.

2^{dum} in Cap. si eo tempore. 9. de re-script. in 6. Quidam à Papa expectativam ad beneficium vacaturum impetraverat gratiam, qui tempore impetrationis hujusmodi Beneficii ob Ætatis defectum capax non erat, quamvis postea tempore vacationis debitam

habeat Ætatem, litteræ tamen impetratæ ab initio invalidæ sunt & manent inefficaces.

3^{tium} in L. inter stipulantem. 83. §. Sacram. ff. de Verb. obligat. Quidam rem Sacram v. g. calicem consecratum se dare stipulaverat, quem dare non poterat, quia res Sacra erat, successu temporis res Sacra promissa consecrationem amisit v. g. Calix est confractus, stipulatio vel promissio ab initio invalida lapsu temporis non revalidatur, nec promissum solvere tenetur.

4^{tum} in Cap. licet. 14. de Sent. ex-com. in 6. Judex alicui sub pœna excommunicationis quidquam facere injunxerat, à quo decreto legaliter appellatum fuit, appellatione tamen non obstante subditus excommunicatus fuit, quamvis autem appellationem interpositam appellans non fuerit persecutus, invalida nihilominus excommunicationis Sententia ex hoc, quod caula sit delecta, non reconvalescit.

5^{tum}. Si testamentum, Legatum, &c. à principio fuit invalidum, vel ex defectu personæ testantis, qui per ultimam voluntatem disponere nequi-

bat, vel ex hæredis aut Legatarii defectu, qui tempore conditi Testamenti velut hæres aut Legatarius succedere non poterat, licet hæ personæ postmodum testandi & succedendi capacitatem accipiant, testamentaria tamen aut legataria dispositio ab initio invalida tractu temporis robur aut valorem non consequitur.

6um. Si ante completum ætatis septennium duo contraxerunt sponsalia, quæ postmodum majores facti non ratificaverunt, sponsalia hujusmodi, quæ ab initio nulla erant, per lapsum dicti temporis minimè convalescunt, nec publicæ honestatis justitiam inducunt. *Cap. unic. de desponsat. impub. in 6.*

Quæres tertio. Quæ hujus Regulæ limitatio?

1^a. Quanquam solus temporis tractus actum à principio invalidum non revalidet, successu tamen temporis sublato impedimento aliquid intervenire potest, quod actui valorem tribuat, ut novus consensus tacitè vel expressè positus.

Exempla sunt *1mo.* in *L. fin. C. si major factus alienat.* Si Minor Curatorem habens sine eo contraxit, hic contractus ab initio nullus fuit, si tamen Minor iste Major factus per quinquen-

nium quærelam de nullitate contractus non proposuit, contractus reconvalescit per tacitum majorennis consensum, quia non querulando actum ratum habuit, vel suo Juri renuntiavit.

2do. In Trident. Sess. 25. de regular. cap. 19. professio religiosa de Jure invalida per lapsum quinquennii confirmatur, ita, ut contra eam reclamans non audiatur, non tamen præcisè ob temporis lapsum, sed quia à tanto tempore non reclamans professionem ratificasse præsumitur, quod si tamen nec tacitè nec expressè eandem renovaverit, ipsa est & manet invalida; quapropter sic nulliter professio per beneficium restitutionis in integrum succurritur, ut post lapsum quinquennii professionis probare valeat nullitatem.

3^{io}. Si vacante beneficio Juripatronatus obnoxio Ordinarius præterito patrono beneficium contulit, nec Patronus intra tempus ad præsentandum de Jure requisitum reclamet, collatio ex negligentia Patroni tempore utili neminem ad beneficium præsentantis reconvalescit, quia Jus collationem nulliter factam roborat, ne diutina beneficii vacatio Ecclesiæ damnosa existat.

C A S U S.

Desiderius in Abbatem Simoniacè electus optimè administravit, ob administrandi dexteritatem ad Episcopatum postulatus (A) ductus tamen

conscientiâ, antequam possessionem caperet, petiit, & obtinuit à Simonis pœnis absolutionem. (B) Factus Episcopus quædam vasa sacra Principi promisit

misit, quæ & post confectionem & executionem tradidit (C) accusatus apud summum Pontificem coram Delegato sese purgare debuit, qui cum excommunicationem comminaretur, si ad positionales articulos non responderet, appellavit, appellatione non obstante Delegatus *Desiderium* excommunicavit, qui excommunicatione contemptâ appellationem profequi neglexit.

(D) Coram Delegato tamen respondere coactus, pro se dixit, quod quamvis inhabilis ad Episcopatum ob vitium Simonie fuerit promotus, vitium tamen per Pontificiam absolutionem fuisse purgatum. *Arg. cap. cura. 11. de Jurepatron. Cap. de illis. 9. de desponsat. impub. cap. proposuit. 2. de Conjug. servor. Cap. cum nos. 3. de his que sunt à Pralat. &c (E)*

RESOLUTIO.

(A) **P**ER quantumcunque laudabilem & fructuosam *Desiderii* administrationem Simoniacæ labes non abstergitur, nec provisio beneficii ab initio invalida revalidatur. *Can. Principatus. 25. caus. 1. q. 1.* postulatio quoque ad Episcopatum nulla est juxta Bullam S. Pii V. *quamprimum*. Quam tamen non in toto rigore, ut ante omnem obliget Judicis sententiam, receptam esse sustinent Authores.

(B) Absolutio post collationem vel provisionem factâ titulum à principio ob vitium Simonie invalidum non sanat, secundum præsentis *Regule* intellectum.

(C) Juxta *Regulam Desiderius* promissione non obligatur, & liquet ex *L. inter stipulantem. 83. §. Sacram. ff. de verb. obligat* ubi dicitur, non valere rei sacræ promissionem, licet rem sacræ promissam postmodum profanam fieri contingat.

(D) Excommunicationis sententia post appellationem legitimam promulgata, nulla est, nec per negligentiam

appellantis, appellationem suam minime proficientis, ratificatur aut convalescit, excommunicatus tamen nominatim, specialiter & expressè, qui post appellationem excommunicationis sententiam asserit in se latam, si appellationem intra tempus ad ipsam proficendam ab homine vel à Jure statutum, non fuerit, ut debuit, profecutus, lapsò eodem tempore excommunicatus publicè denuntiari, & nedum in judicialibus, sed etiam in extrajudicialibus evitari, ac à legitimis actibus removeri debet. *Cap. licet. 14. de sent. excom. in 6.*

(E) Cæterorum solutio sumitur ex *Gloss. in hanc Regulam verb. firmatur.* illud, quod ab initio nullum fuit, solo tractu temporis non reconvalescit, post amotam tam impedimenti causam per novum sublequentem, quandoque tactum, quandoque expressum firmatur consensus, cujus exempla sunt in *Cap. cura. 11. de Jurepatron. aliisque locis supra citatis.*

RE-